

**Posudek vedoucího diplomové práce:
Magdalena Hubálková: „Právo na informace o životním prostředí“**

Diplomová práce Magdaleny Hubálkové na téma „Právo na informace o životním prostředí“ má celkem 72 stran vlastního textu a skládá se vedle úvodu a závěru ze čtyř kapitol, seznamu zkratk, seznamu použitých pramenů, anglicky a česky psanému abstraktu a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré formální požadavky kladené na diplomovou práci. Byla odevzdána 31. května 2011.

Aktuálnost tématu. Téma práce je zcela jistě aktuální, jak s ohledem na význam práva na informace o životní prostředí, zejména jako jednu z podmínek realizace práva na příznivé životní prostředí, tak s ohledem na celou řadu otevřených právních otázek souvisejících s realizací tohoto práva.

Náročnost tématu je dána především nutností zasadit téma do mezinárodního a unijního rámce a dále požadavkem na znalost širšího okruhu právních předpisů především z oblasti ústavního práva, správního práva a práva životního prostředí. Na druhou stranu se nejedná o příliš komplikovanou a rozsáhlou materii s oporou v přiměřeném množství pramenů.

Hodnocení práce. Diplomová práce je členěna na vedle úvodu a závěru na 4 kapitoly, které jsou logicky propojeny a velmi dobře na sebe navazují. Autorka se první kapitole věnuje významu obecného práva na informace a práva na informace o životním prostředí a uvádí vzájemný vztah těchto dvou práv. Po té se ve 2. kapitole věnuje pramenům práva na informace o životním prostředí logicky nejprve na mezinárodní, po té unijní a nakonec národní úrovni. Sympatické je, že už v této charakterem spíše úvodní kapitole se diplomantka neomezuje na pouhý popis právních pramenů, ale uvádí vlastní stanoviska a především neopomíná soudní judikaturu jak českých soudů (především Ústavního soudu ČR a Nejvyššího správního soudu) tak Soudního dvora EU. Stěžejní částí práce je nepochybně 3. kapitola, která je vlastním velmi zdařilým rozbohem platné právní úpravy, kdy autorka současně pracuje se všemi třemi úrovněmi práva na informace o životním prostředí (mezinárodní, unijní a národní). Práci velmi vhodně doplňuje 4. kapitola, ve které autorka využila své znalosti získané v rámci zahraničního studijního pobytu a podává stručný rozbor platné irské právní úpravy práva na environmentální informace. Drobnými nedostatky práce je ne zcela jasné vymezení vztahu ustanovení § 3 odst. 2 a § 9 odst. 2 zákona č. 123/1998 a (s.43 resp. 50 práce) a na straně 50 práce pak chybné uvedení, že v případě zjevně provokativní či obstrukčně formulované žádosti se nevydává rozhodnutí.

Diplomová práce Magdaleny Hubálkové se vyznačuje precizním zpracováním jak po věcné tak po formální stránce (grafické zpracování, jazyk a stylistika). Práce zpracovává téma komplexně a vyváženě, více prostoru mohlo být věnováno pouze aktivnímu zpřístupňování informací. Velmi kladně hodnotím též autorčinu práci s literaturou, kdy je značná pozornost věnována též bezprostředně související judikatuře především Nejvyššího správního soudu, Ústavního soudu ČR a Soudního dvora EU. Autorka se v celé práci snaží o vlastní kritické zpracování tématu a daří se jí upozornit na problémy právní úpravy, prokazuje tak schopnost samostatné tvůrčí práce, zejména analýzy právních předpisů.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím práci diplomovou práci Magdaleny Hubálkové jako výbornou a doporučuji ji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě:

1. Charakterizujte povinné subjekty podle zákona č. 123/1998 Sb., zejména s důrazem na subjekty, které nejsou orgány veřejné správy. Je takovým subjektem např. fyzická osoba, která je držitelem autorizace podle zákona č. 100/2001 Sb. Pokud ano, proč a kdo by rozhodoval o případném odmítnutí žádosti o informaci o životním prostředí.
2. Je možno odmítnout zpřístupnit projektovou dokumentaci ke stavbě z důvodu ochrany duševního vlastnictví?